

[Bomholt.]

gælder et begyndende Arbejde, thi herved lægges Ansvar, baade det moralske og det økonomiske, i første Linie over paa de direkte interesserede selv, og det er jo muligt, at der ad den Vej kan opnaas økonomiske Midler, der ellers ikke vilde indkomme.

Der nævnes saa forskellige Eksempler paa Arbejder, der kan bringes til Udførelse. Her bør der, som jeg tidligere har sagt, foretages en nøje Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, og det er vel rimeligt, at adskillige utopiske Forsøg maa udskilles. Jeg vil gerne sige, at hvis der skal oprettes Barakker, maa man paase, at Boligforholdene er forsvarlige, og at Kosten er ordentlig. Det foreslaas, at Antallet af Deltagere i hver Gruppe sættes til mellem 20 og 50. Jeg tror, jeg tør sige, at der som oftest ikke bør være over 40 i en saadan Gruppe. Tidsrummet for Kurset er sat til mellem 2 og 4 Maaneder. Den højtærede Minister antydede i sin Fremsættelsestale, at han meget vel kunde tænke sig en noget længere Tid, og jeg tror, at det vil være heldigt at have en noget længere Tid. Den sidste Maaned er, som bekendt, altid den udbytterigeste, og i Løbet af to Maaneder kan man vel faa begyndt, men det er vanskeligt at finde en virkelig god Afslutning.

Det foreslaas endvidere, at Eleverne skal have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse. Det er et fornuftigt Forslag, kommende fra Arbejdsløshedsraadet. Vi har paa vore Arbejderhøjskoler Elevraad og vil nødig undvære dem. Mit Indtryk er, at selv om det ikke blev skrevet i Loven, at der skulde oprettes slige Raad, vilde Problemet om ikke længe melde sig af sig selv og finde sin Løsning.

Den Timeordning, som er foreslaaet af Arbejdsløshedsraadet, er særdeles tiltalende: 3 Timers legemligt Arbejde, 3 Timers Undervisning og 2 Timer til Sport, Badning eller Gymnastik. Man kan naturligvis variere disse Timer efter Behag, men der er ingen Tvivl om, at her er der lagt en fornuftig Grundlinie.

Et Spørgsmaal findes ikke omtalt i Arbejdsløshedsraadets Indstilling. Det er Lederspørgsmaalet, som efter min Mening frembyder særlige Vanskeligheder. En Leder, der for Alvor skal kunne være Leder for en saadan Gruppe, maa have den rette Blanding af Kammeratlighed og Myndighed, af teoretisk Indsigt og praktisk Færdighed. Det nævnes, at Elever fra Niels Bukhs Højskole vil være egnede. De vil utvivlsomt være egnede til Gymnastikundervisningen, men der findes ogsaa andre Arbejdsom-

raader angivet, og her maa man undersøge Tilstanden paa det lokale Omraade i hvert enkelt Tilfælde. Maaske vilde det være bedst at tage et Hold paa 40 og dele det i to med en Underviser og en Arbejdsleder, den sidste ogsaa tagende sig af Gymnastik.

Hvad Økonomien angaar, foreslaas det i § 2, at der udbetales 2 Kr. pr. Dag pr. arbejdsløs. Det bør ikke være saadan, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen kan overflyttes til disse Kursus, thi derved vilde der opstaa stor Ulighed. Der er varierende Beløb indenfor de forskellige Fag, indenfor de forskellige Aldersgrupper; nogle har opbrugt deres Understøttelse maaske efter en Maanedes Forløb, andre har allerede, naar Chancen melder sig, opbrugt deres Understøttelse, og man kan ikke bebyrde Arbejdsløshedskasserne med yderligere Byrder i denne Krisetid.

Der stilles Forslag om, at der i alt bevilges 3 Mill. Kr.: 2 Mill. Kr. fra Staten og 1 Million fra Kommunerne. Dette Beløb skulde saa medføre, at 15 000—18 000 unge kunde deltage i Foranstaltningerne. Bedst vilde det selvfølgelig være, om de unge kunde faa Arbejde til Løn efter faglige Overenskomster, men hvor det ikke lader sig gøre, hvor alle Muligheder synes spærrede, er den foreslaaede Ordning saa absolut at foretrække.

Vi har Omsorg for Børnene indtil deres fyldte 14de Aar. De værnes af Lovgivningen, de anbringes i Skoler, de er underlagt Tilsyn o. s. v., men efter endt Skolegang faar de unge Lov til i mange Tilfælde at drive om for Lud og koldt Vand. Dette Forhold maa ændres. Det ændres i nogen Grad, naar det foreliggende Forslag ophøjes til Lov, og det er mit Haab, at det maa faa en hurtig Behandling her i Tinget.

Søren P. Larsen: Det er rigtigt, at det foreliggende Lovforslag rører ved et Problem af meget stor Betydning, idet der er en lang Række af unge, som gaar ledige, og mange af dem har gaaet ledige gennem længere Tid. At dette fører Demoralisation med sig, har vi desværre mange Eksempler paa. Den naturlige Vej at skaffe Beskæftigelse til alle er jo ogsaa en Hovedopgave, som vi i denne Rigsdagssamling har sat store Kræfter ind paa. Mange Forslag er gennemført, flere er forberedt, og da vi drøftede Loven om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, var den højtærede Socialminister inde paa, at vi vilde kunne faa et begrænset Antal arbejdsløse Sommeren igennem. Jeg vil haabe, at Ministerens Forudsigelser maa slaa til, saaledes at en Del